

Sygn. akt IV KK 422/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie M. G.

skazanego z art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 29 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 27 sierpnia 2013 r.,

I. uchyła wyrok w zaskarżonej części, tj. w zakresie orzeczenia o karze grzywny oraz wysokości zasądzonej opłaty i sprawę oskarżonego w tej części przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.;

II. wydatkami postępowania kasacyjnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 27 sierpnia 2013 r., Sąd Rejonowy w C. uznał oskarżonego M. G. za winnego popełnionego w dniu 22 marca 2013 r. w C. czynu z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 3 tej ustawy wymierzył mu karę 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) zł. Wyrok zawierał także inne rozstrzygnięcia (art. 63 §1 k.k.; art. 70 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii).

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 25 września 2013 r. (termin odebrania przesyłki z drugiego awizo upłynął w dniu 17 września 2013 r., albowiem bieg terminu 7 dni na odebranie korespondencji liczy się do dnia umieszczenia zawiadomienia w skrzynce tj.- od dnia 11 września, a nie od dnia następnego – co oznacza, iż termin do wniesienia sprzeciwu upłynął w dniu 24 września 2013 r. - uw. SN).

Kasację od prawomocnego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w zakresie rozstrzygnięcia o karze grzywny na korzyść skazanego zarzucił mu: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 502 §1 k.p.k., poprzez wymierzenie M. G. na podstawie tego przepisu kary grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł, to jest w wymiarze przekraczającym górną granicę kary grzywny możliwej do orzeczenia wyrokiem nakazowym, bowiem norma ta przewiduje możliwość wymierzenia kary grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w C.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k. Na wstępie podkreślić należy, że zakresem zaskarżenia objęto także rozstrzygnięcie o należnej opłacie sądowej, skoro jej

wysokość jest pochodną wysokości orzeczonej kary grzywny (art. 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych – t. j.: Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz.223 z późn. zm.). Zgodnie z treścią przepisu art. 502 § 1 k.p.k. wyrokiem nakazowym można orzec karę grzywny do wysokości 100 stawek dziennych, co oznacza, iż orzekając w niniejszej sprawie wobec oskarżonego M. G. karę 160 stawek dziennych grzywny w trybie wyroku nakazowego, Sąd Rejonowy w sposób rażący naruszył ten przepis prawa procesowego, co miało oczywisty wpływ na treść wyroku. Konieczne stało się więc uchylene wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny, a także powiązanego z tym orzeczeniem rozstrzygnięcia o opłacie sądowej, i przekazanie w tym zakresie sprawy oskarżonego M. G. do ponownego rozpoznania. Orzekając karę grzywny w trybie nakazowym sąd ten powinien mieć na względzie treść przepisu art. 502 §1 k.p.k.

Z tych powodów orzeczono jak w wyroku.